

Rapport från daghemmet Aruna, Kurunegala, Sri-Lanka, mars 2012

För tillfället har daghemmet 16 barn inskrivna. Förra året hade man ungefär 23 barn inskrivna men efter att de äldre barnen börjat skolan har man nu alltså endast 16 barn kvar.

Många nya daghem har startats upp i området så behovet av dagisplats är inte detsamma i dag som tidigare men de barn man har är mycket nöjda med den omvårdnad man får på daghemmet, barnen kommer från familjer med låg inkomst och det kostar ju inte så mycket för familjerna att ha sina barn på "vårt" daghem.

Man har två utbildade lärare som ser efter barnen och med Piyaseeli som föreståndare är man tre personer som arbetar på daghemmet. Lalitha själv har så pass många andra uppdrag att hon inte personligen hinner med även daghemmet utan detta har hon alltså överlåtit till Piyaseeli. Fortfarande hjälper Lalitha till med att leta biologiska föräldrar till de som kontaktar henne med ett önskemål om att finna biologiska föräldrar/familjer. Hon har även "hushållerskeskolan" igång även om det är färre elever där nu och så vitt jag har förstått håller denna på att avvecklas.

Varje dag får barnen något som är tillrett av sojabönor och som kallas threeposha, detta tack vare att daghemmet är registrerat hos de sociala myndigheterna. Man tar ut en avgift på 100 Rs per barn varje månad, annars skulle det vara svårt att betala lönerna till de anställda, detta trots att vi sponsrar med det vi kan för att daghemmet ska gå runt. De summor vi skänker härifrån går i huvudsak till att betala för hyran av huset, personalkostnader, städning, målning, reparationsarbeten och utgifter som rör barnen direkt, t ex kostnader för utflykter, firande av speciella högtider mm.

Lalitha menar att barnen gör stora framsteg på daghemmet, i slutet av året ser man har att de höjt sina resultat. Man sysslar inte bara med att ge barnen en plats att vara på när föräldrarna arbetar utan man jobbar mycket med förberedelser inför skolstarten, så som man ju också gör på svenska daghem.

Varje år tar man barnen på ett par längre utflykter som görs med buss. Utflykterna går till ställen som man tänker kan ha ett stort intresse och värde för barnen att besöka. Daghemmet står för kostnaderna kring dessa utflykter.

Speciella hälsokontroller av barnen görs regelbundet med hjälp av de sociala myndigheterna.

Alla religiösa ceremonier av betydelse firas på daghemmet för att ge kunskap och insikt i värdet av att kunna sin historia, och man ser att barnen tar till sig och uppskattar detta. Varje år i oktober deltar barnen i "barnens dagaktiviteter".

Man har planer på att starta upp ett "musikband" på daghemmet. Lokala myndighetspersoner har lovat att bidra med pengar att köpa in instrument till detta band. Man kommer även att ha en liten basar där barnen kommer att sälja grönsaker och saker man själv har tillverkat till föräldrar, släktingar och andra som kommer till basaren. Pengarna som man drar in på detta kommer barnen tillgodo på olika sätt.

Lalitha slutar sin rapport med att tacka alla snälla människor i Sverige som skänker pengar till daghemmet i Kurunegala, utan denna hjälp hade inte verksamheten kunnat drivas vidare.

Vid ”översättningspennan” Marita Åmark

